

بسم الله الرحمن الرحيم

حوزه معاونت دانشجویی

مرکز مشاوره و بهداشت روان

صرع

این مرکز همه روزه از ساعت ۸ تا ۱۹ آماده ارائه خدمات روان شناختی به کلیه دانشجویان و خانواده های آنان می باشد.

* شماره تماس: ۵۶۳۶۵۷۶۳

* آدرس: اسلامشهر - باغ فیض - انتهای کوچه ۶

پلاک ۶۸ مرکز مشاوره و بهداشت روان .

* <http://counseling.iiu.ac.ir>

اسفند ۹۱

بارداری فرد مصروع

بهترین روش در بارداری این است که قبل از بارداری برنامه ریزی صحیحی در این مورد وجود داشته باشد و فرد مصروع این مسئله را با پزشک خود و پزشک زنان در میان گذارد، تا داروی مناسبی برای وی تجویز گردد و در طول دوران بارداری تحت نظر باشد تا اگر احساس شد مشکلی برای بیمار و جنین به وجود می آید، با بررسی های انجام گرفته بتوان برخورد مناسبی با این مسئله داشت.

این کتاب مشهور روان کنی

را می توان از این آدرس خرید کرد

درمان صرع

درمان اصلی اختلالات تشنجی و صرع، درمان دارویی است. هدف از درمان کنترل حمله ها با بروز کمترین میزان عوارض جانبی است. داروها بر اساس نوع حمله هایی که باید درمان شوند و میزان اثر بخشی و بی خطر بودن، تعیین و انتخاب می شوند.

در صرع به عنوان یک بیماری مزمن، نمی توان حملات را پیش بینی کرد و همیشه دغدغه این حملات با فرد مصروع وجود دارد. بر همین اساس عوامل مهمی در کیفیت زندگی مصروعین (در کودکان و بزرگسالان) وجود دارد که به آنها اشاره می کنیم:

کیفیت مراقبت در کودکان

مهمترین مشکل در کودکان این است که افزایش یا کاهش بیش از حد مراقبت در آنان می تواند بر کیفیت زندگی آنها تأثیر بگذارد. این مسئله به خصوص در مادران وجود دارد که به علت علاقه شدید به فرزندشان می توانند در این مسئله سهم به سزایی داشته باشند.

کیفیت آموزش

امکانات آموزشی در این مورد باید در مدرسه، خانواده و جامعه وجود داشته باشد. زیرا آموزش مناسب می تواند در ادامه زندگی فرد تأثیر به سزایی داشته باشد.

ازدواج مصروعین

فرد مصروع نباید بیماری خود را در زمان ازدواج کتمان نماید و باید حقیقت را با صداقت به همسر آینده خود بگوید و با پزشک خود مشاوره ای را انجام دهد.

ازدواج مصروعین از دیدگاه روان پزشکی

روان پزشک نقش کلیدی را در مورد مشکلات و بیماری هایی که در کنار صرع وجود دارد، ایفا می کند و می تواند در مورد مداخلات دارویی جهت درمان بیماری های همراه با صرع، راهنمایی و مشاوره به بیمار، همسر و خانواده او ارائه دهد. یکی از مشکلات عمده، نگرش ها، دانش ها و باورهای غلط فرد یا خانواده یا خانواده همسر او در مورد بیماری است. حتی علاوه بر آنها، این باورهای غلط در خود پزشکان نیز در مورد ازدواج یک فرد مصروع می تواند وجود داشته باشد. مسئله دیگر این است که بعضی از افراد ازدواج را نجات دهنده و راه حل قطعی مشکلات خود می دانند و فکر می کنند هر مشکل روانی- جسمی که وجود داشته باشد، ناشی از فشارها و مشکلات جنسی است و به دنبال آن حکم ازدواج را صادر می کنند.

صرع یا اپی لپسی یک اختلال عصبی است که به علت تخلیه غیرطبیعی انرژی الکتریکی در مغز رخ می دهد. تظاهرات عصبی همراه با این تحریک ناگهانی مغز از وقفه های کوتاه ذهنی تا بیهوشی های چند دقیقه ای توأم با فعالیتهای حرکتی غیر عادی و حمله های تشنجی تکراری به همراه اختلالهای رفتاری، خلقی، حسی و ادراکی متنوع است.

صرع اگرچه به عنوان یک بیماری شناخته و مطرح می شود، لیکن یک بیماری نیست بلکه فقط نشانه ای است که می گوید قسمتی از مغز کار خود را همیشه به خوبی انجام نمی دهد. وقتی مغز به طور طبیعی کار کند یک سری امواج الکتریکی از خود ایجاد می کند که این امواج مانند الکتریسیته در مسیر اعصاب مغزی عبور می کنند. در حالت تشنج یک جرقه الکتریسیته، مانند برق در آسمان ایجاد می شود که بسته به محل شروع آن در مغز علائم و تشنج های متفاوتی را بروز می دهد.

در واقع، صرع یک سری تشنج ها و طوفان های الکتریکی ایجاد شده در مغز است که به طور مکرر و با فاصله زمانی خود به خود ایجاد شده و خود به خود خاموش گشته و از بین می روند. به عبارت دیگر صرع یک حالت و وضعیت است نه یک بیماری عفونی یا مسری و هر کسی در هر سنی ممکن است به این اختلال مبتلا شود.

علل صرع (تشنج)

تشنج ممکن است در اثر اختلال عمل اولیه سیستم اعصاب مرکزی یا ناشی از اختلالات متابولیسمی یا بیماری های سایر دستگاه های بدن باشد. اطلاع از زمینه های به وجود آورنده بیماری در شیوه درمان آن بسیار مهم است. فهرستی از اختلالات شایع مغز و اعصاب و سایر سیستم های بدن که سبب بروز تشنج می شوند در ذیل آمده است:

الف) اختلال های اولیه نورولوژیک (مغز و اعصاب)

- ۱) تشنج های خوش خیم ناشی از تب
- ۲) ضربه به سر
- ۳) سکته مغزی یا ناهنجاری های عروقی
- ۴) مننژیت (التهاب و عفونت پرده های مغز)
- ۵) ضایعات فراگیر

ب) اختلال های سیستمیک (ناشی از سوخت و ساز بدن)

- ۱) افت قند خون
- ۲) محرومیت و مسمومیتهای دارویی
- ۳) بالا رفتن بیش از حد غلظت قند خون یا سدیم در خون
- ۴) نرسیدن خون به بافت مغز
- ۵) افزایش درجه حرارت بدن (تب)

انواع حمله های صرعی: حمله های صرعی ممکن است تشنجی یا

غیر تشنجی باشند و بستگی به این دارد که اختلال عملکرد در کجای مغز اتفاق افتاده و چه وسعتی از مغز را درگیر ساخته است. حمله های تشنجی صرعی، آن حملاتی هستند که وقتی بیشتر مردم کلمه صرع را می شنوند بطور معمول به ذهنشان خطور می کند در این نوع از حمله صرعی شخص دچار تشنجاتی می شود که معمولاً از ۲ تا ۵ دقیقه طول کشیده و هوشیاری بطور کامل از بین می رود. (صرع بزرگ)، حمله های غیر تشنجی صرعی ممکن است شامل موارد زیر باشد:

خیره شدن نگاه فقط به مدت چند ثانیه، یک حرکت غیر ارادی دست یا پا و یا یک سری حرکات اتوماتیک و تکراری که در آن آگاهی شخص نسبت به محیط کاهش یافته یا از بین رفته باشد. از آنجایی که انواع این حملات صرعی بسیار گوناگون می باشد، لذا برخورد های متفاوتی را از سوی امدادگر طلب می کنند و برخی هم هیچ اقدامی را لازم ندارند.

علائم مراحل مختلف صرع بزرگ:

مرحله پیش از حمله

آگاه شدن فرد از وقوع قریب الوقوع حمله به صورت دیدن خطوط زیکزاک، استشمام بوی خاص، سردرد، تهوع و علائم غیر اختصاصی دیگر.

مرحله حمله

- ۱- کشیدن آه کوتاه (در اثر بسته شدن ناگهانی حنجره)
- ۲- سفت شدن بدن و افتادن ناگهانی حرکات شدید اندامها (مثل مرغ سر بریده)
- ۳- دفع بی اختیار ادرار یا مدفوع
- ۴- خروج کف از دهان

مرحله بهبودی

- ۱- بازگشت هوشیاری در عرض چند دقیقه
- ۲- عدم اطلاع از روند تشنجات
- ۳- خستگی و خواب آلودگی و ضعف متعاقب حمله
- ۴- فلج موقت بعضی اندامها

اقداماتی که در حمله صرع می بایست به انجام رسد:

- ۱- به دنبال کارت یا پلاک پزشکی بیماریهای خاص در گردن بیمار بگردید.
- ۲- بیمار را از خطرات ناشی از سقوط ناگهانی حفظ کنید.
- ۳- لباسهای تنگ وی را شل نمایید.
- ۴- سر را در هنگام تشنجات محافظت کنید.
- ۵- برای بهبودی وضع تنفس، بیمار را به پهلو بخوابانید.
- ۶- به بیمار به هوش آمده، آرامش و اطمینان دهید.
- ۷- موارد فوق الذکر را برای درخواست آمبولانس در نظر بگیرید.

اقداماتی که در حمله صرع نباید انجام داد:

- ۱- تلاش برای قرار دادن یک جسم سفت بین دندانها.
- ۲- دادن مایعات به بیمار، در حین حمله یا بیهوشی.
- ۳- سعی در گرفتن زبان، در صرع زبان هیچگاه به داخل حلق بر نمی گردد.
- ۴- انجام تنفس مصنوعی- مگر اینکه ایست تنفسی متعاقب تشنجات یا افتادن در آب رخ دهد.
- ۵- محکم نگه داشتن بیمار (زیرا ممکن است موجب ایجاد آسیب به اندامهای در حال تشنج گردد).